

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

SRL „ILAOS & K” vs. SRL „Noi Oportunități”

cu privire la încasarea datoriei, și

acțiunea reconvențională

SRL „Noi Oportunități” vs. SRL „ILAOS & K”

cu privire la rezoluțiunea contractului,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Comrat,

(Dosarul nr. 2rac-152/24

NR. PIGD 2-21092026-01-2rac-12082024)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, jud. S. Rău

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat, jud. Ș. Starciuc, G. Colev, D. Fujenco

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de SRL „ILAOS & K”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 iunie 2021, SRL „ILAOS & K” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Noi Oportunități” cu privire la încasarea datoriei.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, între SRL „Noi Oportunități”, în calitate de client și SRL „ILAOS & K”, în calitate de antreprenor, a fost încheiat un contract nr. 35/20 din 12 decembrie 2020 cu privire la executarea lucrărilor de proiect, a expertizei, precum și cu privire la supravegherea de autor al proiectului stadionului cu teren de fotbal.
3. Precizează că, valoarea totală a lucrărilor, stabilită în pct. 1.1 din contract, a constituit 15 300 lei.
4. Evidențiază că, modul de plată a fost stabilit în punctele 2.3 și 2.4 din contract, obligația achitării serviciilor fiind stabilită până la 01 iunie 2021.
5. Susține că, până în prezent SRL „Noi Oportunități” nu a efectuat plata valorii totale pentru servicii în baza contractului nr. 35/20 din 12 decembrie 2020, încălcându-și astfel obligațiile prevăzute în punctele 2.3 și 2.4 din contractul indicat.
6. În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. 774, 946 din Codul civil.
7. Prin urmare, s-a solicitat încasarea datoriei în mărime de 15 300 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.
8. La 18 ianuarie 2022, SRL „Noi Oportunități” a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „ILAOS & K” cu privire la rezoluțiunea contractului.
9. În motivarea acesteia s-a menționat că, pârâtul nu a prezentat probe că a executat contractul nr. 35/20 din 12 decembrie 2020, în special, potrivit pct. 1.1 din contract, clientul stabilește sarcinile, iar antreprenorul își asumă obligația de a le executa: lucrările de proiect „Stadion cu teren de fotbal” (în valoare de 12 000 lei); expertiza de

proiect (în valoare de 2 500 lei); supravegherea de autor al proiectului (în valoare de 800 lei).

10. Evidențiază că, potrivit pct. 1.2 din contract, termenul de executare a lucrărilor a fost stabilit de la 12 decembrie 2020 până la 12 ianuarie 2021. Iar, în punctele 3.1 - 3.2 din contract s-a convenit că, la finisarea lucrărilor, antreprenorul prezintă clientului actul de recepționare a lucrărilor efectuate, care se recepționează de client.
11. Susține că, pârâtul nu a executat aceste clauze esențiale din contract, deoarece nu a prezentat actul de recepționare a lucrărilor efectuate spre semnare și acceptarea lucrărilor în baza contractului. De asemenea, pârâtul nu a executat lucrările în termenul stabilit prin contract, deoarece proiectul terenului de fotbal prezentat de pârât este datat cu anul 2020, iar expertiza proiectului a fost efectuată la 01 iulie 2021.
12. Precizează că, nu a fost transmis exemplarul proiectului în original, fapt care ar demonstra executarea obligațiilor contractuale.
13. Notează că, proiectul terenului de fotbal în cadrul Liceului nr. 2 din Ceadâr-Lunga, prezentat în calitate de probă, nu se referă la realizarea proiectului UEFA Foundation for Children „Call for project – Let’s Play Outside”, și anume „Construirea terenului de fotbal în cadrul Liceului Teoretic nr. 2 din mun. Ceadâr-Lunga” finanțat de UEFA, deoarece acest proiect a fost elaborat pentru un alt proiect „Toți împreună”, fiind elaborat până la încheierea contractului.
14. Invocă faptul că, documentele permissive indicate în acesta – Certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 24 din 17 iunie 2020 și Autorizația de construire nr. 18 din 19 iunie 2020, în baza cărora pârâtul ar fi trebuit să elaboreze un proiect, au fost anulate prin Dispoziția Primarului mun. Ceadâr-Lunga nr. 17 din 19 iulie 2021, din cauza că nu a fost elaborat un astfel de proiect. Or, dacă ar fi fost un astfel de proiect, primarul nu ar fi anulat autorizația de construire.
15. Evidențiază că, proiectul prezentat de pârât conține date contradictorii, deoarece într-o parte se indică mărimile terenului de fotbal 32x62, iar în altă parte 20x32, ceea ce trezește dubii referitor la veridicitatea și exactitatea acestui proiect. De asemenea, reclamantul nu a negociat acest proiect cu organul de supraveghere tehnică.
16. Prin urmare, s-a solicitat rezoluțiunea contractului de antrepriză nr. 35/20 din 12 decembrie 2020, încheiat între SRL „Noi Oportunități” și SRL „ILAOS & K”, în legătură cu neexecutarea esențială a acestuia.
17. Prin hotărârea din 29 mai 2023 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „ILAOS & K”, s-a respins ca neîntemeiată. S-a admis acțiunea reconvențională depusă

de SRL „Noi Oportunități”. S-a rezoluționat contractul nr. 35/20 din 12 decembrie 2020, încheiat între SRL „Noi Oportunități” și SRL „ILAOS & K”, în legătură cu neexecutarea esențială a acestuia. S-a încasat de la SRL „ILAOS & K”, în beneficiul SRL „Noi Oportunități” taxa de stat achitată la depunerea acțiunii reconvenționale în mărime de 459 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

18. La 22 iunie 2023, SRL „ILAOS & K” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 29 mai 2023 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, prin care s-a solicitat casarea integrală a hotărârii din 29 mai 2023 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă, iar acțiunea reconvențională respinsă.
19. Prin decizia din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Comrat, s-a respins cererea de apel depusă de SRL „ILAOS & K”, ca nefondată și s-a menținut hotărârea din 29 mai 2023 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga.
20. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, SRL „ILAOS & K” nu a executat clauzele esențiale contractuale, în special nu a prezentat actul de recepționare a lucrărilor executate spre semnare și acceptarea lucrărilor în baza contractului.
21. Instanța de apel a evidențiat că, SRL „ILAOS & K” nu a executat lucrările în termenul stabilit prin contract. Despre aceasta certifică faptul că, proiectul terenului de fotbal prezentat de SRL „ILAOS & K” este datat cu anul 2020, iar expertiza proiectului a fost efectuată la 01 iulie 2021. De asemenea, SRL „Noi Oportunități” nu i-a fost transmis exemplarul proiectului în original, fapt care ar certifica despre executarea obligațiilor contractuale.
22. Instanța de apel a mai menționat că, potrivit răspunsului directorului executiv al SRL „ILAOS & K”, Chioroglo A., cu nr. de ieșire 07/21 din 07 iulie 2021, adresată Judecătorei Comrat, la caz lipsește documentul care să confirme că a fost efectuată supravegherea de autor al proiectului.
23. În aceste circumstanțe instanța de apel a apreciat că, SRL „ILAOS & K” nu a prezentat probe care să confirme executarea în întregime a lucrărilor, coordonate de ambele părți.
24. Totodată, SRL „ILAOS & K” nu a prezentat probe referitor la faptul că, clientul a fost notificat cu privire la executarea lucrărilor în sumă de 15300 lei, precum și despre necesitatea recepționării lor, încălcând pct. 3.2 din contractul nr. 35/20 din 12 decembrie 2020. Respectiv, în lipsa acestui document, nu se poate de considerat că antreprenorul și-a executat obligațiile față de client, pe care ultimul trebuia să le achite.

25. Prin urmare, argumentele SRL „ILAOS & K” cu privire la faptul că, obligațiile care decurg din contractul nr. 35/20 din 12 decembrie 2020 au fost executate de către aceasta în întregime, iar clientul este obligat să efectueze plata deplină antreprenorului a valorii lucrărilor, au fost respinse de către instanța de apel ca neîntemeiate.
26. Într-o altă ordine de idei, luând în considerație cele expuse mai sus, în special neexecutarea de către SRL „ILAOS & K” a clauzelor esențiale din contractul nr. 35/20 din 12 decembrie 2020, prin prisma art. 901 alin. (1) lit. d), alin. (5), art. 915, 916, art. 921 alin. (2), instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond legal a ajuns la concluzia cu privire la admiterea pretențiilor din acțiunea reconvențională depusă de SRL „Noi Oportunități” împotriva SRL „ILAOS & K” cu privire la rezoluțiunea contractului nr. 35/20 din 12 decembrie 2020, în legătură cu neexecutarea esențială a acestuia.
27. La 07 august 2024, SRL „ILAOS & K” a depus în adresa Curții Supreme de Justiție cerere de recurs împotriva deciziei din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a solicitat casarea deciziei din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Comrat și hotărârii din 29 mai 2023 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă, iar acțiunea reconvențională respinsă.
28. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțe de fapt și de drept ce vizează fondul litigiului invocate anterior la examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel.
29. Suplimentar s-a menționat că, lucrările au fost executate, iar proiectul în original a fost anexat la cerere de chemare în judecată. Totodată, clientul a refuzat semnarea actelor de primire-predare. A concluzionat că, instanța eronat a rezoluționat contractul în baza normelor generale.
30. În drept, s-au invocat prevederile art. 429, 430, art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.
31. Pe parcurs, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copia recursului, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.
32. Însă, până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimatul nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referința.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de

interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

34. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

35. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
f) recursul este vădit neîntemeiat.”

37. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către SRL „ILAOS & K” a fost înaintat în termen. Or, decizia integrală din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Comrat, i-a fost comunicată avocatului recurentei la 03 iulie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 07 august 2024, adică în interiorul termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

40. Astfel, procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

41. Completul de judecată notează că, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea

hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din același Cod.

42. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă dacă este vădit neîntemeiată.
43. Această normă oferă Curții o prerogativă de filtrare a recursurilor care nu conțin o motivare suficientă în drept, nefiind apte să declanșeze un control de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.
44. Într-o apreciere particulară a motivelor de recurs, Completul constată că acestea nu întrunesc exigențele unei motivări conforme cu cerințele legale, întrucât exprimă în esență dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel, fără a invoca sau demonstra încălcări veritabile ale normelor de drept material sau procesual.
45. În ceea ce privește critica referitoare la o pretinsă apreciere arbitrară a probelor, art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța constată că probatoriul a fost analizat de instanța de apel în mod complet și motivat. Simpla reiterare sau reformulare a propriei versiuni asupra faptelor nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.
46. La caz nu se identifică nici o eroare manifestă sau arbitrară în examinarea probelor, iar recurentul nu demonstrează caracterul determinant al presupusei erori asupra soluției adoptate.
47. Așadar, recursul nu tinde să declanșeze un control de legalitate veritabil, ci exprimă o nemulțumire subiectivă față de soluția instanței ierarhic inferioare, camuflând obiecțiile de fond, în argumente formale de procedură.
48. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de către SRL „ILAOS & K” împotriva deciziei din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu